

Национальная академия наук Украины
Институт биологии южных морей им. А.О. Ковалевского

Тезисы VII Международной
научно-практической конференции

Pontus Euxinus 2011

по проблемам водных экосистем,
посвящённой 140-летию Института биологии южных морей
Национальной академии наук Украины

Севастополь
2011

же культури вночі пересівали на поживну середу. Таким чином, вивчали ріст дріжджів на поживній середі, після місячної експозиції з дизельним паливом і місяць пізніше на поживній середі.

Вплив дизельного палива по-різному сказалося на рісті досліджуваних культур. Для представника роду *Rhodotorula* високі концентрації нафтопродукту впродовж тривалого часу виявилися шкідливими, однак штами роду *Candida* змогли жити і розвиватися в присутності даного токсиканта.

Попередні експерименти з морськими дріжджами показали, що деякі види роду *Candida*, виділені з перифітону систем гідробіологічної очистки морських вод, зокрема, *Candida lambica* і *Candida krusei* здатні не тільки вижити в умовах високих концентрацій нафтопродуктів, але й активно при цьому нарощувати біомасу. Це дає можливість рекомендувати ці види для створення активних асоціацій, застосовуваних для екстреної очистки морської води при аварійних розливах нафтопродуктів.

Дробняк О.А.¹, Красновид В.Ю.^{2,1}, Шляпкін Я.¹, Квач Ю.²

¹Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова, Біологічний факультет Шампанський пр. 2, 65027 Одеса, drobynyashko@ukr.net

²Одеський філіал Інституту біології південних морів НАН України
вул. Пушкінська 37, 65125 Одеса, Україна

ПАЗИТОФАУНА РИБ РОДИНИ БИЧКОВИХ (GOBIIDAE) СУХОГО ЛИМАНУ

Представники родини Gobiidae є одними з найбільш масових видів риб у прибережних біоценозах північно-західної частини Чорного моря і лиманів Причорномор'я. Гельмінти є одним з важливих компонентів водних біоценозів. Бичкові риби (родина Gobiidae) можуть бути як дефінітивними, так і проміжними та паратентивними хазяями паразитів, дорослі стадії яких заражають промислових риб, а також птахів і ссавців (людину включно) (Kvach, 2005). Сухий лиман являє собою зону з унікальними гідрохімічними умовами (Старушенко, Бушуєв, 2000), однак дані щодо паразитів риб в цій водоймі дуже бідні. Досліджено тільки паразитів бичка цуцика *Proterorhinus marmoratus* Сухого лиману (Kvach, Oğuz, 2009). Відомості про сучасний стан гельмінтофауни інших риб відсутні. Таким чином, вивчення паразитів бичкових, як найбільш поширених видів риб, в Сухому лимані є актуальним.

Знайдено 16 видів паразитів, з яких один вид мікроспоридій (Microsporidia), один вид моногенетичних сисунів (Monogenea), один вид цестод (Cestoda), дев'ять видів дигенетичних сисунів (Digenea), два види нематод (Nematoda), два види акантоцефалів (Acantocephala). Найбільш багате компонентне угруповання паразитів у бичка скельного *Ponticola eurycephalus* та лисуна мармурового *Pomatoschistus marmoratus*, найбідніше у бичка Пінчука *Ponticola cephalargoides* та бичка зеленчака *Zosterisessor ophiocephalus*. Більшість паразитів бичків Сухого лиману є солоноватоводними – 7 видів. З прісноводних знайдено лише метацеркарій *Diplosthomum spathaceum*. П'ять видів паразитів є морськими, а один – *Cosmocephalus obvelatus* – евригалінний.

Друзенко О.В., Савченко А.В., Рыжко И. Л., Заморов В.В.

Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова,
биологический факультет, кафедра гидробиологии и общей экологии;
Шампанский пер., 2, Одесса, 65058, Украина, hydrobiologia@mail.ru

ЭСТЕРАЗЫ БЫЧКА-КРУГЛЯКА *NEOGOBIOUS MELANOSTOMUS* (PALLAS) ИЗ ОДЕССКОГО ЗАЛИВА

Белковый полиморфизм широко используется для установления генетических связей популяций промысловых видов рыб [Салменкова, Волохонская, 1973; Богданов, Фрусова и др., 1979; Заморов, Рыжко, Друзенко, 2010]. Сравнение наследственно обусловленного полиморфизма двух близкородственных, но разобщенных группировок одного вида чрезвычайно интересно для познания микроэволюции полиморфных признаков и адаптивного значения самого полиморфизма. Для внутривидовых исследований важны четкие знания по органо-тканевому полиморфизму выбранной ферментной системы. Поэтому в наших исследованиях проведено сравнение полиморфизма и экспрессии эстераз жаберных лепестков, скелетных мышц, кишечника, печени и гонад самцов и самок бычка-кругляка трехлетнего возраста, отобранных из природных популяций акватории Одесского залива.

Судя по электрофоретической подвижности, все исследуемые ферменты можно разделить на четыре группы. Четвертую группу составляют наименее подвижные энзимы ($R_f = 0,120$), чаще всего с большой молекулярной массой и слабо выраженной экспрессией. Вторая и третья группы представлены для большинства органов двумя фракциями: одной – более подвижной (S) и другой – менее подвижной (F). Первая